Ким я хочу стати в майбутньому

Недалеко вже той час, коли я повинна буду обрати свій шлях у житті. Уже зараз я замислююсь над цим і вибір свій уже зробила. Я хочу стати вчителем. Я тільки не вирішила ще — бути вчителем молодших класів чи навчати дітей рідній мові і бути учителем української мови і літератури.

Учитель молодших класів — це перший учитель для кожної дитини. Цю людину пам'ятають усе життя. Бо це вона бере дитину за руку і веде в країну Знань. Вона вчить дітей читати, писати, рахувати. А ще навчає правил шкільного життя, спілкування з іншими людьми. У мене завжди виходило спілкуватися з дітьми. Коли я виходжу на вулицю, до мене з усіх кінців збігаються діти різного віку. І з усіма я знаходжу про що поговорити, що порадити.

А ще мені подобається рідна мова, така співуча, ніжна. Я багато читаю і мені все одно — російською чи українською. Я однаково розумію обидві. Але мені гірко чути, як іноді різні люди — і мої однокласники, і деякі дорослі — висловлюють презирство та зневагу до моєї рідної мови. Не розуміють вони, навіщо треба вчити українську мову. І часто кажуть таке навіть українці! Як же можна так зневажати себе, свій народ, своє коріння? Адже якщо ми, українці, не будемо самі себе поважати, хто ж інший буде це робити. Рідна мова — то коріння народу. Без коріння всохне рослина, без мови зникне народ. А я цього не хочу! Хочу, щоб люди знали рідну мову, пишались нею і тим, що вони українці. Я їм допоможу, ставши вчителем української мови і літератури.